U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **Z. B.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2010, č. j. 56 Az 20/2010 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 2. 2010, č. j. OAM-40/ZA-04-ZA10-2010, zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu"), žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný uvedl, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla snaha o legalizaci pobytu žalobkyně v České republice, obavy z jednání jejího nevlastního otce a neschopnost splácet úvěr. Tyto skutečnosti však nelze podřadit pod výčet důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. V případě žalobkyně nehrozí nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu a nejsou tak splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalobkyně podle závěru žalovaného neuvedla v průběhu řízení žádné důvody, pro které by jí bylo možné udělit některou z forem mezinárodní ochrany podle § 12 a § 14a zákona o azylu, a proto její žádost byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 6. 2010, č. j. 56 Az 20/2010 - 21, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud ztotožnil se závěry žalobou napadeného rozhodnutí a uzavřel, že žalovaný nepochybil, když žádost žalobkyně zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka") včasnou kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2010, č. j. 56 Az 20/2010 - 21,

zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně s tím stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť si služby zástupce nemůže kvůli nedostatku finančních prostředků hradit sama.

Krajský soud v Brně na základě toho zaslal stěžovatelce k vyplnění potvrzení k prokázání jejích majetkových, výdělkových a osobních poměrů a současně ji vyzval, aby ve shodné lhůtě 15 dnů sdělila, jak a v jaké výši hradí náklady spojené s bydlením a jak si opatřuje finanční prostředky na svou výživu a ošacení. Současně s tím stěžovatelku poučil, že návrh na ustanovení soud zamítne, jestliže ve stanovené lhůtě nepředloží požadované dokumenty. Zásilka obsahující uvedené listiny byla stěžovatelce doručena dne 6. 9. 2010 vhozením do domovní schránky na doručovací adrese uvedené v kasační stížnosti (§ 50 odst. 1 o. s. ř.), jak vyplývá z doručenky založené na č. l. 29 spisu. Stěžovatelka na výzvu soudu nijak nereagovala, a proto Krajský soud v Brně usnesením ze dne 18. 10. 2010, č. j. 56 Az 20/2010 - 35, rozhodl tak, že žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce zamítl. Podle odůvodnění soudu stěžovatelka na výzvu nereagovala, neosvědčila své majetkové poměry a neprokázala, že jsou u ní dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, čímž nesplnila jednu z podmínek pro ustanovení zástupce. Krajský soud proto stěžovatelku v tomto usnesení zároveň vyzval, aby ve lhůtě do 15 dnů doložila plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Přitom ji poučil, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupena advokátem, v opačném případě bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení nebylo možné stěžovatelce doručit postupem podle § 50 odst. 1 o. s. ř., tedy vhozením do poštovní schránky na doručovací adrese uvedené v kasační stížnosti, neboť schránka nebyla označena (čl. 37 spisu). Proto soud přistoupil k doručení uvedené zásilky postupem podle § 50 odst. 2 o. s. ř., a to vyvěšením na jeho úřední desce. K tomuto vyvěšení bylo přistoupeno dne 26. 10. 2010 (čl. 38 spisu), takže desátým dnem po vyvěšení, tedy dne 5. 11. 2010, bylo usnesení ze dne 18. 10. 2010, č. j. 56 Az 20/2010 - 35, stěžovatelce doručeno. Ta však na ně doposud nikterak nereagovala.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle Nejvyššího správního soudu stěžovatelka přes řádnou výzvu soudu k doložení zastoupení advokátem poté, co nebylo vyhověno jejímu návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a navzdory poučení o možných následcích, nepředložila soudu plnou moc udělenou advokátovi, když k tomu určená patnáctidenní lhůta uplynula dne 22. 11. 2010. Stěžovatelka tedy v tomto směru zůstala nečinná. Přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních právních předpisů pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem - případně vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele - je podmínkou řízení o kasační stížnosti a bez jejího splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu